

mod Østrig intet har at gøre med en EU-beslutning og intet har at gøre med afstemningen den 28. september. Man kan ikke straffe østrigerne for det, man kan ikke få dem til at sørge for, at det ikke sker igen, man kan ikke opmuntre dem til det ved at stemme ja eller nej – det har ganske enkelt ikke noget med det smør at gøre.

Jeg synes, at vi skal have aflivet den myte nu meget tidligt i debatten. Så kan man mene om Østrigsagen, hvad man vil, den har bare ikke en disse med det her at gøre.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil starte med at svare hr. Holger K. Nielsen og hr. Klaus Hækkerup om den indflydelse, som vi ikke har haft.

Jamen vi har jo i forbindelse med, at vi lagde kronen op til D-marken i sin tid og senere euroen, jo ikke haft indflydelse på vores pengepolitik og vores valutapolitik. Det får vi i forbindelse med, at vi kommer til at sidde med ved bordet i fremtiden, og jeg synes, det er reelt at sige, at vi får indflydelse på det her område.

Som sagt er man jo bare fulgt bagefter. Og jeg har jo noteret mig, at selv SF og også Dansk Folkeparti i den her sag har sagt, at de vil fortsætte fastkurspolitikken; man vil altså fastholde en politik, som man ikke har indflydelse på hvordan bliver besluttet.

Så vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen: Europas Forenede Stater og en gammel 68'er, der er blevet udenrigsminister, hr. Joschka Fischer – jamen det er da ikke første gang, det er blevet sagt, og det er ikke anden gang; der er mange, der vil blive ved med at sige det her, men det betyder da ikke, at det er rigtigt.

Vi vil gå imod det her. Man tror vel heller ikke på, når man nu går ind for at udvide EU med en række nye lande, der har ligget under kommunistisk åg i 70 år, at de lande så vil gå ind og lave Europas Forenede Stater endnu en gang.

Det bliver aldrig tilfældet og bliver ikke noget, vi går med til, overhovedet ikke. Men det er jo et skræmmebillede, man ønsker at fremmane den ene gang efter den anden, og så får vi skyld for, at vi kører en afdæmpet kampagne. Havde vi kørt den lidt mere behårdt, så havde vi fået at vide, at vi kørte skræmmekampagne.

Om Nicetraktaten: Jamen det er jo helt klart, at vi nu ønsker en udvikling på det her område. Der er flere lande, der skal være med til at beslutte, og vi skal have nogle andre stemmevæg-

te, og vi skal have antallet af kommissærer og alt det her på plads. Det er jo svært at sige, hvad der eksakt kommer at stå i den traktat, men hvis der kommer til at stå, at man blander sig i danskernes folkepension eller andet, så står vi jo af. Hr. Keld Albrechtsen ved jo godt, at regeringen har fået et smalt mandat i den her sag.

Og så til fru Mimi Jakobsen om, at jeg på én gang skal aflive, at aktionen mod Østrig er en EU-aktion. Nej, rent juridisk er det jo ikke, men det kunne godt se sådan ud for befolkningen, og det har i hvert fald ramt en hel del af de borgerlige skeptikere i dag, at EU går ind og blander sig, og hvis det ikke er EU, jamen så det så 14 selvstændige lande, der har besluttet sig til at gå ind i det her.

Det, jeg bare beder om, er, at vi får gjort op med den her sag, og jeg er da glad for, at vi så opblødningen på Azorerne forleden dag, for jeg mener, at den sag er skadelig for hele det samarbejde, vi har i EU på det her område.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

De næste tre korte bemærkninger er fra hr. Claus Larsen-Jensen, hr. Frank Dahlggaard og hr. Klaus Hækkerup.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil spørge hr. Bendt Bendtsen, om han ikke kan bekræfte, at et lille land som Luxembourg, der har været i møntunion med Belgien i mange år, i virkeligheden faktisk får udvidet sin suverænitæt, fordi det jo nu er nødsaget til at oprette en nationalbank for at kunne deltage i det europæiske system med centralbanker. Det er jo en lidt anden vinkel end den, vi normalt diskuterer det fra herhjemme.

Så vil jeg gerne spørge hr. Bendt Bendtsen, om han ikke kan bekræfte, at der jo rent faktisk ikke til regeringskonferencen er lagt op til, at EU skal ind og blande sig i den konkrete indretning af velfærdspolitikken og arbejdsmarkedspolitikken og finansieringen heraf, men at det, man er optaget af, er, hvorvidt EU kan træffe flertalsbeslutninger, når man udvider til det dobbelte antal medlemslande og man i øvrigt gerne vil beskytte sig selv imod social dumping og trækken sig selv ned.

Og så vil jeg gerne spørge hr. Bendt Bendtsen, om han ikke synes, at det er en dårlig idé med det tyske forslag, om det ikke med den fleksibilitet, det lagde op til med, at nogle skulle